

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

★ **Mulțumiri tuturor enoriașilor parohiei „Sfântul Nicolae” care și-au achitat cu regularitate datoriile către biserică în anul 2016.**

★ Totodată adresăm rugămintea de a-și reînnoi membrăia acelor care au întârziat s-o facă. Încasarea contribuției dvs. aferente anului în curs este extrem de importantă: biserica își poate astfel achita la timp impozitele, taxele și cheltuielile care îi revin. **Fiecare parohian care participă la viața liturgică și socială a bisericii trebuie să fie un membru în good standing.**

★ Deasemenea, dorim să-i încurajăm din toată inima pe toți cei care doresc să devină membri ai bisericii noastre dar, din diferite motive, nu s-au înscris încă, asigurându-i că sprijinul lor este foarte apreciat. Ne bucurăm să primim în marea familie a Bisericii Sfântul Nicolae cât mai mulți enoriași cărora le spunem: “BUN VENIT!”

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTĂMÂNA 13 - 19 FEBRUARIE 2017

Miercuri 15 FEBRUARIE:

ACATISTUL SFÂNTULUI NICOLAE – ora 6.00 PM

Vineri 17 FEBRUARIE:

PARACLISUL MAICII DOMNULUI – ora 6.30 PM

Sâmbătă 18 FEBRUARIE : Moșii de iarnă

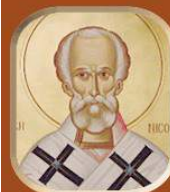
UTRENIE, SFÂNTA LITURGHIE ȘI PARASTAS – ora 8.30 AM

VEECERNIE – ora 6.00 PM

Duminică 19 FEBRUARIE:

UTRENIE ȘI SFÂNTA LITURGHIE – ora 8.30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
917. 592. 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA A 34-A DUPA RUSALII

Zis-a Domnul pilda aceasta: Un om avea doi fii. Și a zis cel mai tânăr dintre ei tatălui său: Tată, dă-mi partea ce mi se cuvine din avere. Atunci el le-a împărțit averea. Dar nu după multe zile, adunând toate, fiul cel mai tânăr s-a dus într-o țară depărtată și acolo și-a risipit averea trăind în desfrânări. Și, după ce a cheltuit totul, s-a făcut foamete mare în țara aceea și el a început să ducă lipsă. Și, ducându-se, s-a alipit el de unul din locuitorii acelei țări și acesta l-a trimis la țarinile sale să pască porcii. Și dorea să-și sature pânțelele din roșcovele pe care le mâncău porcii, însă nimeni nu-i dădea. Dar, venindu-și în sine, a zis: Câți argați ai tatălui meu sunt îndestulați de pâine, iar eu pier aici de foame! Sculându-mă, mă voi duce la tatăl meu și-i voi spune: Tată, am greșit la cer și înaintea ta; nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Fă-mă ca pe unul din argații tăi. Și, ridicându-se, a venit la tatăl său. Dar, încă departe fiind el, l-a văzut tatăl său și i s-a făcut milă și, alergând, a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat. Atunci i-a zis fiul: Tată, am greșit la cer și înaintea ta și nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Iar tatăl a zis către slugile sale: Aduceți degrabă haina lui cea dintâi și-l îmbrăcați și dați inel în mâna lui și încălțămintă în picioarele lui; apoi, aducând vițelul cel îngrășat, înjunghiați-l, ca, mâncând, să ne veselim, căci acest fiu al meu mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat. Și au început să se veselească. Iar fiul cel mare era la țarină. Când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit cântece și jocuri. Atunci, chemând la sine pe una dintre slugi, a întrebat ce înseamnă acestea. Iar ea i-a spus: Fratele tău a venit și tatăl tău a înjunghiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a primit sănătos. Și el s-a mâniat și nu voia să intre; dar tatăl lui, ieșind, îl ruga. Însă el, răspunzând, a zis tatălui său: Iată, de atâția ani îți slujesc și niciodată n-am călcat porunca ta. Și mie niciodată nu mi-ai dat un ied, ca să mă veselesc cu prietenii mei. Dar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu desfrânatele, ai înjunghiat pentru el vițelul cel îngrășat. Tatăl însă i-a zis: Fiule, tu totdeauna ești cu mine și toate ale mele ale tale sunt. Trebuia însă să ne veselim și să ne bucurăm, căci fratele tău acesta mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat. (Luca 15, 11 - 32)

Despre iubire, mila si milostenie

Sfântul Apostol Ioan, ucenicul iubit al lui Hristos, a luat dragostea lui Hristos și a vorbit despre dragoste. A împărțit dragostea, a răspândit-o în lume și lumea s-a îmbogățit prin cunoașterea iubirii lui Dumnezeu. Ne spune: „Iubiților, să ne iubim unii pe alții, pentru că dragostea este de la Dumnezeu și oricine iubește este născut de Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu. Cel ce nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu pentru că Dumnezeu este iubire”.

Când dragostea există între oameni, îi unește, le unește inimile. Vrei să vezi dacă-L iubești pe Dumnezeu? Vezi asta din cât îl iubești pe fratele tău. Dragostea adevărată se vede când aproapele tău nu se poartă bine cu tine, când te învinuiește. Atunci se dovedește cât îl iubești tu pe acest om. Dumnezeu, pe omul care pleacă de lângă El și trăiește departe, în păcat, îl vizitează în diferite feluri, ca să-l aducă aproape de El și să-l miluiască. Dacă nu facem și noi la fel, nu avem dragoste în sufletul nostru, nu suntem ai lui Dumnezeu.

Omul care iubește nu suferă. Suferă acela care urăște, care simte răutate, care este întunecat de rele, care este cuprins de invidie și gelozie. Răutatea este apăsătoare, dragostea și virtutea sunt ușoare. Dragostea lui Dumnezeu este odihnă duhovnicească.

Să ne rugăm la Dumnezeul iubirii să intre în noi, să-L simțim și, când îl simțim pe Dumnezeu, ne vom dăruii și noi fratelui nostru... Pentru a ne izbăvi de datoria păcatelor noastre trebuie să ne dăruim aproapei noastre...

Omul creștin trebuie să măsoare, să cântărească iubirea lui Dumnezeu și să ia poziția cuvenită. Răspunsul omului la iubirea lui Dumnezeu este să-L mulțumească pe Dumnezeu. Dumnezeu este mulțumit când omul face voia Lui, adică atunci când împlinește poruncile Lui. Porunca dragostei și porunca smereniei. Când omul are smerenie și dragoste rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu în el. Smerenia și iubirea lui Hristos trebuie să ne cutremure și să ne învețe. Dacă Dumnezeu cel fără de păcat S-a smerit într-atât, din iubire pentru noi, încât a murit pe cruce, noi, care suntem din fire umili, oameni de lut, cât ar trebui să ne smerim și să urmăm exemplul Lui mântuitor?

Iubirea către Dumnezeu și către aproapele sunt cele două mari virtuți pe care se sprijină tot edificiul duhovnicesc. Dacă lipsesc aceste două mari virtuți, toate celelalte nu au niciun fundament.

Când harul lui Dumnezeu aprinde inima, omul duhovnicesc simte dragoste nesfârșită pentru fratele său. Simte înlăuntrul său că îi îmbrățișează pe toți, și frați, și prieteni, și dușmani, și toată zidirea neînsuflețită.

Dragostea cere efort la început, dar pe urmă dă multă odihnă... Când un om are îndelungă răbdare și bunătate, acestea arată că are iubire în el. Iar când nu are îndelungă răbdare, milă și bunătate, este lipsit de dragoste, lipsit de Dumnezeu. Sfântul Cosma Etolianul ne spune: „Am văzut două iubiri care mântuiesc și acestea sunt iubirea către Dumnezeu și iubirea către aproapele. Ce ne cere Dumnezeu? Să-L iubim cu toată inima, puterea și ființa noastră; să-l iubim pe aproapele nostru ca pe noi înșine. Să ne schimbăm purtarea și Acela ni se dăruiește nouă, ne deschide raiul. Și totuși nu facem asta, și ne chinuim. De aceea noi, creștinii, prin iluminarea lui Dumnezeu, putem multe. Putem face multă milostenie și îndeosebi milostenie sufletească, care are o valoare uriașă. Trebuie să începem toți o nouă cruciadă de milostenie pentru aproapele nostru. Să-l ajutăm pe aproapele nostru nu atât pe plan economic, cât duhovnicesc.

Milostenia se răsplătește în această lume, iar în cealaltă ni se dă înapoi însutită. Să ne îngrijim mereu de săraci și să-i ajutăm, căci ei mijlocesc pentru noi la Dumnezeu.

Milostenia are mare putere. Suntem datori să facem mai întâi milostenie sufletească, să arătăm iubire către oameni, și apoi, cu sinceritate, dragoste și discernământ, să-i ajutăm pe ei.

Oamenii lui Dumnezeu trebuie să aibă dragoste. Dragostea are limbajul ei, limbajul lui Hristos, și cine îl are pe acesta este bine călăuzit în lucrările lui. Milostenia formală nu are mare însemnătate. Însemnătate are când mila conține în ea dragoste și, mișcată de această dragoste, îl miluiește pe sărac.

Domnul nu dă importanță lucrului mult sau puțin, ci intenției pentru milostivire, și pe aceasta o preamărește. Milostenia noastră trebuie să izvorască din iubirea de oameni, care au nevoie nu numai de lucruri materiale, ci și de ajutor sufletec. Să-i ajutăm și duhovnicește. Când îi dăm curaj și putere unui om deznădăduit să continue lupta sa, greaua lui încercare, și în felul acesta îl scăpăm de primejdia unei catastrofe, această milostenie este foarte mare. De aceea orice oferim aproapei noastre să izvorască din inima noastră și să nu fie o faptă formală. Să cunoaștem bine că răsplata milosteniei noastre, de la însuși Dumnezeu, este însutită. Dăruiești ceva și Dumnezeu îți dă de o sută de ori mai mult. Orice dăruim săracilor ni se va da înmulțit în ceruri; și, când sufletul o să plece din această viață, își va ridica răsplata milosteniei lui. Noi suntem ținuți în viață de mila lui Dumnezeu. Zi și noapte cerem milă și iertare. Le vom primi atunci când și noi le vom înfăptui la rândul nostru.

Milostenia urcă până la tronul lui Dumnezeu. Face să coboare mila lui Dumnezeu la om. Milă face, milă găsește. Iubire răspândește, iubire primește.

La a Doua Venire, Hristos va preamări și va osândi. Îi va preamări pe cei de-a dreapta, deoa-rece au arătat iubire și milostenie celor înfometaji și însetaji, străinilor, bolnavilor și întemnițaților, și îi va osândi pe cei de-a stânga, pentru că nu au avut aceste virtuți. Să cerem așadar de la Dumnezeu să ne dea duh de iubire, căci cel care are iubire știe cum să miluiască.

Noi toți să-i miluim pe semenii noștri și îndeosebi pe cei care sunt îndepărtați de Dumnezeu... Nimic în lume nu poate sta în fața valorii și mântuirii unui suflet. Să ne străduim să-i miluim pe oamenii care sunt săraci la suflet, și răsplata noastră va fi foarte mare înaintea lui Dumnezeu. Să-l ajutăm pe aproapele nostru cât putem, pe plan material și duhovnicesc.

Durerea preschimbă sufletul omului, îl face sensibil, și astfel primește să asculte cuvântul lui Dumnezeu. Așadar când durerea face pregătirea și se apropie de un om al lui Dumnezeu, ajută la mântuirea lui...

Milostenia nu constă doar în cele materiale, ci mai mult în cele duhovnicești. V-ați gândit vreodată să vă rugați pentru sufletele care sunt în așteptarea osândei lui Dumnezeu? Pentru acele suflete cine se va ruga? Aici este marea milostenie. Această milostenie este cea mai mare pe care o poate înfăptui creștinul.

Hristos a murit pe cruce pentru fiecare suflet și cere pricină ca să-i miluiască pe acești oameni. Dumnezeiasca dreptate caută să găsească pricină pentru scăparea omului de la osândă. Iar noi, oamenii, întunecați de păcat, de neștiință, nu dăm niciun motiv pentru care iubirea lui Hristos să miluiască aceste suflete.

Dumnezeu iubește milostenia din sufletul omului mai mult decât orice altă virtute. Milostenie faci? Milostenie vei găsi.

Deoarece nu avem iubire, nu avem milostenie în suflet. Să cerem de la Dumnezeu să ne dea iluminarea, harul și puterea. Să ne dea harul milosteniei, ca să miluim acele suflete care sunt în cealaltă lume. Și dacă noi nu le vom uita, nici pe noi nu ne va uita Hristos...

Când cineva dăruiește celuilalt din puținul lui, asta are valoare.